

Senin sürekli yazı yazman gerekir!

Bu belirlemeyi yapana nedenini sormuştum.

Cevap, iyi yazıyorsun, olmuştu.

Burada iyi yazmaktan kastedilen güzel cümleler kurmak değildir. Bilgi vermek, konuları birbirine bağlamak, sonuçlar çıkarmaktır. Kısacası yazıda analiz yapmaktır. Kabul eden olur, etmeyen olur ama bir şey anlattığınız açıktır.

Çok yazı yazıyor olmakla birlikte sürekli yazmak mümkün değil tabii. Sürekli öğrenmek zorundasınız. Öğrenmeden yazarsanız bir süre sonra bilgi deposunun dibi görünür. Kendinizi tekrarlamaya başlarsınız, bu da sevmediğim bir şeydir.

Çok sayıda insan sürekli olarak kendini tekrarlıyor. Aynı tespitleri sürekli tekrarlayınca sanıyorlar ki bir şey olacak, doğal olarak olmuyor.

Çok sayıda insanı yöneten ölülerdir. Bitmez tükenmez anmalar, geçmişteki katliamların her yıl tekrarlanan anlatımları ve sonuçta hiç ilerleme bulunmuyor.

Cemil Meriç yıllar önce şöyle demişti:

“Yaşayanları yöneten ölülerdir

Demek ki öldürölmesi gereken öölüler de var.”

Geçmişle hesaplşma, yüzleşme üzerinde çalışıyorum ve Güney Afrika gibi ilk örneklerin biraz incelenmesinden hareket ederek bile yukarıdaki sözün doğru olduğunu görebiliyorum.

Bazı öölüleri öldürmeden ve bu bağlamda geçmişten kurtulmadan hiçbir sonuç alamazsınız.

Geçmişle yüzleşmek gerekir diye yıllarca tekrarlayıp durursunuz.

Bu nasıl yapılacaktır?

Cumhuriyet geçmişle yüzleşemiyor; burası tamam da bu nasıl yapılacaktır?

Her ülkenin tarihinde karanlık sayfalar vardır ve çok sayıda ülkede bunlarla bir şekilde yüzleşilmiştir. Eksikler vardır, süreç bitmemiştir ama önemli adımlar da atılmıştır.

Bunları öğrenmek gerekmez mi?

Biz ayrı bir örneğiz ama eşi benzeri bulunmaz örnek değiliz. Başkalarıyla paralel yanlarımız mutlaka vardır. O yüzleşme tarihlerini öğrenirsek, kendimizle ilgili olarak kafamızda genel bir şema şekillenir. Buradan başlarız. Hatalar, eksikler çıktıkça düzeltiriz ve böyle ilerlenir.

Bu somut bir plandır, her yıl tekrarlanan ve gevezelikten ileriye anlam taşımayan sürekli şikayetler, suç listeleri çıkarılması değildir.

Videolarda bu konuya başladım. Başka konularda da ilgi zaten iyiydi ama bu kez yaklaşık yüzde 20 artış yaşandı. Çok önemli bir konu ve buna somut cevap ne olabilir, bunu araştırıyorsunuz.

Geçmişle hesaplaşma konusunda Güney Afrika Cumhuriyeti örnek gösterilen bir ülkedir.

Bir başka önemli ülke Nazi geçmişiyle hesaplaşan Almanya'dır. Bu konuda yolu açan 1968 hareketidir.

İspanya, Norveç, İtalya, Portekiz, Latin Amerika ülkeleri ve daha sayabilirsiniz.

Hepsini öğrenmek herhalde mümkün değildir.

İlerleme yöntemi şöyledir: birkaç önemli örneği bilerseniz, buradan hareketle sürecin genel özelliklerini formüle edebilirsiniz. Ardından yeni öğrenilen her ülkeyi bu tabloya yerleştirerek zenginleştirirsiniz. Bu süreç içinde kendi tarihinizin özelliklerini, bu tarihin özgül yüzleşme sorunlarını tabloya eklersiniz.

Nasıl yüzleşeceğiz konusundaki eski belirsizlik önemli oranda dağılır, izlenmesi gereken yolu açık olarak görmeye başlarsınız.

Sorunlar bitmiyor ama en azından izlenecek yol genel hatlarıyla görünüyor.

Başkalarının yaşadıkları süreçten çıkardıkları çok önemli tespitler bulunuyor.

Bunlardan başta geleni unutmaktır.

Nasıl unutmak? Bilerek unutmaktır.

Yani geçmişî bütün yönleriyle açığa çıkarmak ve bunun belirli bölümlerini bilinçli olarak unutmaktır, dikkate almamaktır.

Başka bir deyişle bazı ölüleri öldürmektir.

Ülkeye göre değişik özellikler taşıyan bu unutmayı yapamazsanız, geçmişle hesaplaşamazsınız, sadece konuşup durursunuz.

Geçmişle hesaplaşma genellikle taraflardan birisinin diğerini açık olarak ezdiği bir ortamda gerçekleşmiyor. Karşı taraf da güçlü ise ama böyle devam etmenin artık mümkün olmadığını da görüyorsa, anlaşılmak zorundasınız.

Güney Afrika'daki süreç böyle mesela...

Yine epeyce yazı yazmak, video yapmak gerekecek...

Somut ve büyük ihtiyaç duyulan bir konu olması insanı şevk veriyor ama çok da uğraştırıyor, bunu da belirtmek gerekir.